

Organizacja kształcenia specjalnego powinna stanowić segment lokalnej polityki społecznej ukierunkowanej na budowanie społeczeństwa obywatelskiego, które potrafi pokonać mechanizmy wszelkiej dyskryminacji. Włączanie uczniów z niepełnosprawnością do szkolnej społeczności jest procesem, nie odbywa się przez sam fakt przebywania takiego dziecka w szkole czy przedszkolu. Proces ten wymaga zaangażowania się wielu podmiotów: dyrektora, nauczycieli, poradni psychologiczno-pedagogicznej i rodziców, ale przede wszystkim organu prowadzącego.

Kształcenie specjalne, jako integralna część systemu oświaty może być realizowane w każdej szkole i placówce funkcjonującej w tym systemie. Zmiany w podejściu do organizacji tego kształcenia wskazują jego ewaluowanie w stronę modelu włączającego. W tym kierunku zmierzają także kolejne zmiany w prawie oświatowym i finansowym. Przepisy dotyczące organizacji kształcenia specjalnego wskazują, że niezależnie od formy kształcenia (szkoła specjalna, szkoła/klasa integracyjna, szkoła ogólnodostępna) wybranej przez rodzica, dziecko ma prawo do wsparcia w takim samym zakresie.

Rosnąca liczba uczniów niepełnosprawnych i związany z tym proces dostosowywania szkół do potrzeb tych uczniów napotyka na wiele rozmaitych barier. Szkoły ogólnodostępne, które zgodnie przyjętą Konwencją ONZ mają być głównym miejscem edukacji włączającej, są w różnym stopniu przygotowane do pracy z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Powody są różne, z jednej strony to wciąż niewystarczające rozwiązania prawne, finansowe i organizacyjne, a z drugiej nie mniej ważne bariery mentalne po stronie dyrektorów szkół/przedszkoli i nauczycieli oraz zwykła niewiedza i nieznanomość możliwości, jakie daje system oświaty już dzisiaj. Nierzadko to także, prowadzona przez JST, polityka oszczędzania.

Publikacja [„Organizacja kształcenia specjalnego – zadania JST. Poradnik dla samorządowców wspierający budowanie systemowych rozwiązań dla kształcenia specjalnego w JST”](#) dedykowana jest wszystkim, którzy wykonując zadania służbowe przyczyniają się do tworzenia świata przyjaznego dzieciom niepełnosprawnym.

Jest propozycją budowania systemowego podejścia do organizacji kształcenia specjalnego, ukierunkowanego na przygotowanie wszystkich szkół i przedszkoli do przyjęcia uczniów zakwalifikowanych do kształcenia specjalnego i zapewnienie w nich jednolitej oferty wspierającej kształcenie ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Publikacja omawia;

- Modele organizacji kształcenia specjalnego w JST,
- Zadania szkoły/przedszkola w zakresie organizacji kształcenia specjalnego
- Rolę i zadania organu prowadzącego w zapewnieniu kształcenia specjalnego.
- Organizację kształcenia specjalnego w kontekście wprowadzonego art. 32 ustawy oświatowej
- Propozycję organizacji kształcenia specjalnego po zmianach w prawie oświatowym i finansowym.
- Planowanie środków na kształcenie specjalne realizowane w szkołach i przedszkolach ogólnodostępnych i integracyjnych w roku 2016
- Ewidencjonowanie wydatków przeznaczonych na kształcenie specjalne w 2015 r.

Broszura została przygotowana w ramach projektu „Doskonalenie strategii zarządzania oświatą na poziomie regionalnym i lokalnym II etap”.

Kształcenie specjalne – poradnik dla samorządów

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 01, listopad 2015 23:00

Barbara Łączna

Odśłony: 1609

Źródło: ORE